

Z Usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. listopadu 2016 o strategické komunikaci EU s cílem bojovat proti propagandě vybíráme alespoň několik vět, o kterých se domníváme, že se mohou týkat dění v našem regionu:

A. vzhledem k tomu, že EU přijala závazek, že bude svou činnost na mezinárodní scéně vykonávat v souladu se zásadami, jako je demokracie, právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod a také svoboda sdělovacích prostředků, přístup k informacím, svoboda projevu a pluralita sdělovacích prostředků, přičemž ta ovšem může být do jisté míry omezena, jak je stanoveno v mezinárodním právu, včetně Evropské úmluvy o lidských právech;

C. vzhledem k tomu, že svoboda sdělovacích prostředků, přístup k informacím a svoboda projevu tvoří základní pilíře demokratického systému, v němž je transparentnost vlastnictví sdělovacích prostředků a zdrojů jejich financování nanejvýš důležitá; vzhledem k tomu, že strategie, které mají zajistit kvalitní žurnalistiku, pluralitu sdělovacích prostředků a ověřování faktů, mohou být účinné pouze tehdy, pokud se poskytovatelé informací těší důvěře a důvěryhodnosti; vzhledem k tomu, že by současně mělo být kriticky posouzeno, jak zacházet s mediálními zdroji, u nichž se prokázalo, že byly opakovaně zapojeny do strategie úmyslného klamání a dezinformování, zejména pokud jde o „nová média“, sociální sítě a digitální sféru;

G. vzhledem k tomu, že finanční krize a pokrok digitálních médií nových forem přinesly vážné problémy pro kvalitní žurnalistiku, což vedlo k poklesu kritického myšlení publika a zvýšilo možnost, že podlehne dezinformacím a manipulaci;

2. vyzývá orgány EU, aby uznaly, že strategická komunikace a informační válka nejsou jen vnějším, ale i vnitřním problémem EU, a vyjadřuje znepokojení nad množstvím prostředníků, které má nepřátelská propaganda uvnitř Unie; je znepokojen tím, že některé z členských států mají jen omezené povědomí o tom, že jsou publikem a scénou pro propagandu a dezinformace; v této souvislosti vyzývá subjekty EU, aby řešily současnou nejasnost a neshody ohledně toho, co má být považováno za propagandu a dezinformace, a aby ve spolupráci se zástupci sdělovacích prostředků a odborníky z členských států EU vypracovaly sdílený soubor definic a shromáždily údaje a fakta o naslouchání propagandě;

3. poznamenává, že dezinformace a propaganda jsou součástí hybridní války; zdůrazňuje proto, že je třeba zvýšit informovanost a prokázat rozhodnost skrze institucionální / politickou komunikaci, výzkum na úrovni expertních skupin typu think tanků / akademické obce, sociální mediální kampaně, iniciativy občanské společnosti, rozvíjení mediální gramotnosti a další užitečné činnosti;

5. poukazuje na vícevrstevný charakter současné strategické komunikace EU na různých úrovních, tedy i na úrovni orgánů EU, členských států, různých orgánů NATO a OSN a nevládních a občanských organizací, a vyzývá k co nejlepší koordinaci a výměně informací mezi těmito subjekty; vyzývá k prohloubení spolupráce a výměně informací mezi různými aktéry, kteří vyjádřili své obavy ohledně těchto propagandistických operací a chtějí zavést strategie boje proti dezinformacím; domnívá se, že v kontextu EU by takovou koordinaci měly být pověřeny orgány Unie;